

РЕШЕНИЕ

№ 818

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10347** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 35404/19.10.21г на Л. Ц. И. от [населено място] и с проц.представител адв. П.Г. против Мълчалив отказ на Министъра на младежта и спорта по нейно заявление с вх.№ 14-00-1171/21.09.21г. за възстановяване в длъжност. В жалбата се сочи, че отказът е мат.незаконосъобразен –противоречи на §7 от ПЗР на ЗДСл, като вече е бил налице идентичен казус -при предходното възстановяване на длъжност на жалбоподателката/представя се решение на АССГ/. Моли се за отмяната на отказа и присъждане на разноски по списък.В съд.заседание жалбоподателката лично и с адв. Р. поддържа жалбата, изрично се отказва от претенцията си за разноски и сочи, че и към края на устните състезания няма изрично произнасяне на ответника и не е фактически възстановена на длъжност.В писмени бележки се допълва, че органът няма право на преценка, щом е налице хипотезата на §7 от ПЗР на ЗДСл/цитира се практика на ВАС в този смисъл/.

Ответникът- Министър на младежта и спорта, се представлява в съд.заседание от адв. Л., който оспорва жалбата,претендира разноски по списък и потвърждава, че до края на устните състезания няма издаден изричен акт по заявлението.В писмени бележки се добавя, че заявителката няма права по §7 от ПЗР на ЗДСл, тъй като правоотношението ѝ като „Гл.секретар“ е било прекратено по взаимно съгласие/чл.103 ал.1 т.1 от ЗДСл/, а не едностранно/чл. 105 от ЗДСл/.Поради което не е сигурно, че ответникът е прекратил правоотношението ѝ именно с цел да заеме длъжността „Началник на кабинет“, а не поради друга причина. Съгл. практика на

ВАС/Решение № 2815/21.02.20г/- правоотношението следва да е било прекратено именно поради необходимостта тя да заеме длъжност по §7 от ПЗР на ЗДСл.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Със Заповед № ЧР-21-506/20.09.21г на Министъра- заявителката е освободена от длъжност „Началник на кабинет“ в Министерство на младежта и спорта, считано от 21.09.21г. Преди тази длъжност, тя е заемала длъжността „Главен секретар“ - съгл. Заповед № ЧР-21-300/20.04.21г/това служ. правоотношение е било прекратено именно поради заемането на длъжността „Началник на кабинет“ на 17.05.21г/, като на осн. §7 от ПЗР на ЗДСл- има право да заеме отново тази длъжност след 21.09.21г/когато е прекратено правоотношението ѝ като „Началник на кабинет“/. Нормата е императивна и за заявителката е възникнало правото да бъде възстановена на длъжност, но по заявлението ѝ от 21.09.21г липсва изрично произнасяне, респ. не е възстановена, а е формиран мълчалив отказ.

По-рано: със Заповедта от 20.04.21г /по нейно заявление от 30.07.20г и след Решение на АССГ от 18.02.21г/, заявителката е била възстановена на длъжност „Главен секретар“/ която е заемала преди да заеме политическата длъжност-Зам.Министър на икономиката/, като на 14.05.21г депозира заявление – за втори път да бъде прекратено това ѝ служ. правоотношение/поради заемането на длъжността „Началник на кабинет“-от 17.05.21г/. Още в това заявление от 14.05.21г И. сочи, че след прекратяване на правоотношението ѝ като „Началник на кабинет“- иска да бъде възстановена на длъжността си „Главен секретар“. Второ изрично заявление в този смисъл е и процесното- от 21.09.21г, по което липсва изрично произнасяне, както и фактическо възстановяване на длъжността „Главен секретар“ в Министерството.

Съдът намира от правна страна следното:

Мълчаливият отказ е постановен от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон/Министърът на младежта и спорта е орган по назначаването по отношение на длъжността „Главен секретар“ в това Министерство/. Отказът /поради естеството си на Мълчалив такъв/- не отговаря на изискванията за писмена форма по чл.59 ал.1 от АПК, респ. не съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. При липса на мотиви на ответника - Съдът следва да провери изцяло мат.законосъобразност на постановления Мълчалив отказ/а не само конкретни фактически и правни основания-такива липсват/.

Съдът намира Мълчаливият отказ за мат.незаконосъобразен, тъй като органът в хипотезата на §7 ал.2 вр. ал.1 от ПЗР на ЗДСл следва да действа в условията на обвързана компетентност/а не на оперативна самостоятелност, т.е. няма право на преценка дали да възстанови или да не възстанови молителката/. Което означава, че с настъпването на юридическия факт- прекратяване на правоотношението ѝ като „Началник на кабинет“/политическа длъжност, на трудово правоотношение/, за нея възниква мат.право/а за ответника-задължението/- да бъде възстановена на заеманата преди това от нея длъжност на служ.правоотношение, в случая-„Главен секретар“ на Министерството/не е спорно, че тя е заемала такава длъжност до 17.05.21г/. Няма данни и не се твърди тази длъжност да е закрыта в Министерството/тогава следва да бъде възстановена на друга равностойна длъжност в Министерството,на

служ.правоотношение/, поради което ответникът е бил длъжен и е следвало да я възстанови именно на длъжността „Главен секретар“ на Министерството.

Въпреки, че по недопустим начин ответникът едва с писмените си бележки по същество на спора излага правни и фактически основания за постановления Мълчалив отказ, Съдът ще коментира за пълнота на изложението и доводите на ответника: Видно от заявлението ѝ от 14.05.20г/за прекратяване на служ. ѝ правоотношение като „Гл.секретар“/, И. изрично сочи, че го подава във връзка с §7 от ПЗР на ЗДСл и назначаването си като „Началник на кабинет“. Нещо повече- дори изрично заявява, че желае да бъде възстановена на длъжността „Гл.секретар“ на осн. §7 , когато бъде освободена от длъжността „Началник на кабинет“. Следователно, няма спор с каква цел тя е поискала освобождаване от длъжност на 14.05.21г, както и че е заемала от 17.05.21г длъжност по §7 ал.2 от ПЗР на ЗДСл. В Заповедта от 17.05.21г /за прекратяване на правоотношението ѝ/- също изрично като правно основание е цитиран §7 от ПЗР на ЗДСл./така че няма съмнение по каква причина ответникът я е освободил от длъжност/.

Мълчаливият отказ противоречи и на целта на закона, доколкото Съдът констатира превратно упражняване на власт от страна на ответника/за втори път не изпълнява задължението си по §7 от ПЗР на ЗДСл, въпреки, че е длъжен по закон/.

Отказът като мат.незаконосъобразен, противоречащ на целта на закон, както и издаден без зад.писмена форма и зад.реквизити, следва да се отмени, а преписката да се върне на ответника- който в определен от Съда срок да се произнесе с изричен акт по проц.заявление за възстановяване, като издаде инд.адм.акт- заповед за възстановяване на предишна държавна служба/„Гл.секретар“ на Министерството/.

При този изход на спора, на жалбоподателката се следват разноски, но в съд.заседание тя изрично се отказва от тази си претенция.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2,чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК , Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Министъра на младежта и спорта по заявление с вх.№ 14-00-1171/21.09.21г. за възстановяване в длъжност, по жалба вх.№ 35404/19.10.21г на Л. Ц. И. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Министъра на младежта и спорта, за ново изрично произнасяне по заявление с вх.№ 14-00-1171/21.09.21г. на Л. Ц. И., съгл. задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за произнасянето/издаването на инд.адм.акт/ - 7мо дневен,считано от получаване на съдебното решение от ответника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия:

